

hold til bestemmelser, der udfærdiges af justitsministeren i medfør af forslaget § 40.

Til § 28.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til udkastets § 33, idet dens område dog er udvidet, således at den også vil kunne finde anvendelse på de i § 27 omhandlede virksomheder i det omfang, der måtte være behov herfor.

Til § 29.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 34 og indeholder regler om anke af brandmyndighedens afgørelse. Derudover er der i forslaget optaget en bestemmelse om kompetenceforholdet mellem boligministeriet og justitsministeriet i tilfælde af, at der opstår uenighed mellem bygningsmyndighed og brandmyndighed om spørgsmål, der berører begge instansers område.

Til § 30.

Udkastet indeholder i §§ 35 og 36 nærmere regler om, i hvilket omfang landbrugsejendomme og visse industrivirksomheder skal være forsynet med brandredskaber og stiger. Justitsministeriet finder det rigtigst, at sådanne bestemmelser optages i en administrativ forskrift.

Bestemmelsen må ses i sammenhæng med forslaget § 3, stk. 1, litra c, hvorefter brandvedtægten skal indeholde nærmere regler for det brandmateriel, grundejerne skal anskaffe og vedligeholde.

Til § 31.

Ifølge udkastets § 37, stk. 1, skulle skorstene og murede røgkanaler renses forsvarligt 3 gange årlig. Kommissionen har nærmere redegjort for begrundelsen herfor og for forholdet til de nugældende bestemmelser, jfr. betænkningen side 113-15.

Justitsministeriet har ikke på dette punkt ment at kunne tiltræde kommissionens synspunkter og har foretrukket i det væsentlige at bibeholde de nugældende regler om rensningens hyppighed, således at der foreskrives rensning 2 gange årlig og således, at der i købstæderne gives byrådet mulighed for at bestemme hyppigere rensning.

Som et nyt 3. pkt. i § 31 har man i forslaget optaget bestemmelsen i udkastets § 38, stk. 1, om, at rensningen kun må foretages af dertil antagne skorstensfejermestre.

§ 31, stk. 2, svarer til udkastets § 37, stk. 2.

I stk. 3 har man medtaget bestemmelsen i udkastets § 38, stk. 1, pkt. 2, om, at udbrænding af skorstene skal foretages af skorstensfejermesteren. Derimod er bestemmelsen i udkastets § 37, stk. 3,

om indhentelse af tilladelse til udbrænding fra brandinspektøren udeladt som upåkrævet.

Til § 32.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 40 med enkelte ændringer.

Bestemmelsen i udkastets stk. 1, 3. pkt., om, at der ved nyansættelser kun kan ansættes faguddannede skorstensfejere med afgangsbrev fra „Den danske Skorstensfejerfagskoles Mesterskole“, er ikke medtaget. Begrænsningen til elever fra den nævnte skole ville bl. a. medføre, at skorstensfejere, der var uddannet i de øvrige nordiske lande, ikke kunne komme i betragtning.

Forslagets stk. 2 har ikke medtaget bestemmelsen i udkastets stk. 2 om pligt for amtsrådet til ved fastsættelse af skorstensfejerdistrikter at forhandle med sognerådsforeningen og indhente udtalelse fra skorstensfejerlauget og skorstensfejersvendenes fagforbund. Justitsministeriet har fundet det upåkrævet i loven at optage en bestemmelse herom. Det samme gælder bestemmelsen om, at det bør tilstræbes, at skorstensfejerdistrikterne bliver af en sådan størrelse, at der kan beskæftiges en passende medhjælp. Justitsministeriet er enig med kommissionen i det ønskelige heri, men har ikke ment at burde optage en vejledende bestemmelse som den nævnte i loven.

Justitsministeriet har heller ikke fundet tilstrækkelig anledning til at optage en bestemmelse svarende til udkastets stk. 5, hvorefter skorstensfejermestre skal føre forretningsbøger, eller til udkastets stk. 7 om fastsættelse af lønninger til skorstensfejersvende.

Til § 33.

Bestemmelsen svarer til udkastets §§ 42 og 43.

Justitsministeriet anser det ikke for nødvendigt at stille krav om brandsyn i købstæderne i så vidt omfang som i udkastets § 42 foreslået. Det er justitsministeriets opfattelse, at der udover regelmæssigt eftersyn af skorstene, ildsteder m. v. ikke er tilstrækkelig begrundelse for foretagelse af brandsyn i almindelige beboelsesejendomme og andre bygninger, hvor ikke særlig brandfarlige forhold gør sig gældende, eller hvor risikoen for tab af menneskeliv eller store værdier i tilfælde af opstået ildebrand ikke er særlig stor. Det må ganske vist erkendes, at der også i almindelige beboelsesejendomme kan forekomme forhold af brandfarlig natur, med det, der kan opnås ved sådanne brandsyn, skønnes ikke at stå i rimeligt forhold til den administrative byrde, det vil være i overensstemmelse med udkastet at skulle gennemgå samtlige ejendomme i købstæderne én gang hvert 3. år.